

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Deliberanti primùm cura sit de Anima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

ecce intellectum ? tu qui DEUS & Dominus meus es , hunc illumina , illam move ; utramque animæ meæ potentiam ita dirige , ut à sanctissimo nutu tuo nec unguem recedant , ne me in avia & devia seducant.

Deliberanti primùm cura fit de Anima.

Est Vir sapiens animæ suæ sapiens. Eccles. 37.

1. **L**umen naturæ dicitur , & sana ratio suadet , ut tantò unaquæque res pluris æstimetur , quantò ea pretiosior est ; ac major ejus præ reliquis cura habeatur , cujus jactura gravius possidenti damnum causare posset. Quid tibi ô homo ! est anima tuæ pretiosius ? si ejus pretium ignoras , Christum interroga , quanti eam fecerit ? pro qua non terram , non hominem , non mundum , sed plus his , nempe suum infiniti pretii sanguinem , & vitam dedit. Hoc proinde sanguinis Christi pretium curæ tuæ ita creditum est , ut à te repetendum certò scias ? Vide , mi Parthenophile ! quò princeps tuæ deliberantis cura dirigi debeat ? ut nempe animæ tuæ bene , imò optimè sit consultum ,

2. Hoc unum est necessarium, ut anima salvetur; hujus saluti reliqua omnia posthabenda. Si opibus abundes, emineas dignitatibus, diffluas delitiis, quid hæc tibi omnia, & quamdiu prodesse? si cum his anima tua in salutis discrimine versaretur. Hæc prima deliberanti sit tessera: *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur.* Matth. 16. Reliquarum rerum omnium, præter animam, jactura vel curanda multum non est, vel reparabilis est; animâ vero semel amissâ, simul perdita sunt omnia: Terra, cœlum, DEUS. Vide, mi Parthenophile! quid eligas? si sapias, illud elige, quod animæ tuæ vides esse consultissimum.

3. Si animam, ut debes, æstimas, ejus salutem prudenti periculo non objicies, nec in eo statu collocabis, in quo fortè possit salvari. Nec frivolam illam cogitationem in animum admittes: *in quolibet statu possum salvari. Posse salvari, & certò salvum fieri, heu quantum distant? nullus est in inferno, qui non potuisset salvari, sunt tamen salvati? Hoccine foret animam tuam*

tuam curare , si ejus salutem casui ;
 fortuito eventui committeres ? cùm in
 tua sit potestate eandem in tutiori col-
 locare. Si plures tibi animæ forent ,
 ut amissâ unâ majorem alterius salvan-
 dæ curam habere posses , esset fortè
 ignaviæ tuæ venia, nunc verò cùm uni-
 ca sit, cùm tua sit, cùm in ejus felici-
 tate tuum bonum æternum sit, nisi
 eam in maxima, quâ potes, securitate
 constituas, ne tu hominum non tan-
 tum ignavissimus, sed insanissimus es.
 Quanquam anima ita tua sit, ut mini-
 mè tua sit ; Est enim illa Sanctissimæ
 Trinitatis imago, est pretiosum coeli
 depositum, tuæ, quamdiu vivis, curæ
 commissum. Sed ità, ut ejus salus è ma-
 nibus & negotiatione tua sit repetenda,
 Tibi dicitur : Redde rationem villica-
 tionis tuæ. Tua est anima. Domus non
 est tua, quam incolis ; pecunia non est
 tua, quam possides ; nec vestis, quam
 gestas tua ; anima sola tua est. Illa om-
 nia te deserent, nihil eorum te sequetur
 ad æternitatem præter animam ; hujus
 proinde, quæ maximè tua est, princi-
 pem curam gere.

4. O quantam homines corporis sui
 curam gerunt ? quàm solliciti, ut huic

nihil desit, quàm providi, ut ab incommodis omnibus, taceo periculis, præservetur. In ejus valetudinem profunduntur opes, in sustentationem expenditur omnis substantia? & numquid anima plus est, quàm corpus? illa est portio quædam Divinitatis, hoc terra & lutum; illa est SS. Trinitatis imago, hoc brutalibus obnoxium cupiditatibus; immortalis illa est & DEO coæva, hoc proximum corruptioni; & ubi cogitationes nostræ? ubi consilia? ubi corpus pasci possit, attendimus, animæ securitatem minùs expendimus. Nonne anima plus est, quàm esca? Vide, qualis amentia! statum eligere, ut vivere possis, nec curare, ut bene vivere possis!

5. Noli decipi, si audias; quòd plures cælum portas habeat apertas; non esse ad unam Religiosi status & austerioris vitæ portam cogendos omnes. In quolibet vitæ statu vixisse multos, qui salutem sint consecuti. Non esse scrupulosè de statu vitæ dubitandum, in quocunque sis, modò præcepta serves, salva esse omnia; cum non Jerosolymis fuisse, verùm ibi bene vixisse, laudem mereatur. His aliisque cogitationibus
noli

noli decipi Parthenophile! licet multi è quolibet statu salvati sint, non quisque tamen in quolibet statu salvatus fuisset. Sunt in cœlo seculares, qui damnati fuissent in Religione; vice versâ: salvi sunt Religiosi, qui in sæculo perivissent. Hoc supremi DEI domini arcanum est: in quo quemlibet statu salvare decreverit, in alio periturum; certo vitæ statui suarum DEUS gratiarum seriem respectu cujusque alligavit, hunc qui non reperit, à salute recedit. Vide, quàm cautè eligendum!

6. Jacturam patiri rei, quæ nauci sit, tolerabile foret, licet imprudentiæ notam nec hic effugeret. Errare in negotio, quod emendari potest, veniam meretur; estò ignaviam notet. Damnum subire rei, cui par substitui potest, estò prodigalitati sit, compensari tamen potest. Ast quantam imprudentiam, ignaviam & prodigalitatem post se trahit error iste, qui animæ ruinam concernit? cui semel amissæ nec par quidquam substitui, nec revocari, nec ullo unquam conatu, vel impendiis ullis corrigi poterit. O homo! si animæ tuæ pulchritudinem, immortalitatem, pretium agnosceres, quan-

tâ curâ ejus salutem in tuto locare sata-
geres. *Quàm dabit homo commutationem pro*
anima sua. Matth. 16.

7. Qui animam sincere amat , non tantùm de salutis ejus certitudine , quantum potest , maximè in electione statûs deliberare debet , sed & id sollicitè investigare , in quo vitæ statu anima plus boni facere , majora sibi merita comparare , adedque totâ æternitate majorem in cœlo gloriam consequi possit. Amare animam , est illi bonum velle : magis amat , qui majus ei bonum quærit : æternum illi bonum quærit , qui eam illo in statu collocat , ubi plures virtutes acûs magis eximios exercere , augere merita possit , quorum adminiculo majorem in cœlo gloriam nanciscatur. Quid si quem cupido tangat aut Virginitatis , aut Doctoratus , aut Martyrii laureolam in cœlo consequendi ? Vide , quid vires tuæ possint ? quid DEUS inspiret ? Aude aliquid , & salvari non contentus ad majora aspira ; labora , ut multos tecum cœlo inferas. Vix dignus olympo est , ad cœlum , nullo qui comitante , venit. Christum sic imitaberis ,
qui

qui cœlum non ascendit, nisi cum multorum Patrum comitiva.

Affectus.

DEUS, qui animam meam ad imaginem tuam creâsti! tibi pro hoc thesauro tam pretioso gratias ago agamque te benignissimè largiente immortales. Quia tamen hanc animam meam, id est, imaginem tuam, & pretiosissimi sanguinis tui pretium è manibus meis repetes; si eam, quod absit, perderem, æternis ingratitude meam poenis mulcaturus. Da proinde Domine! ut animæ meæ dignitatem intelligere, pretium æstimare, ac eam illius curam habere possim, ut ad beatissimam tui visionem aliquando venire mereatur. Sit anima mea in manibus, in oculis meis semper, sit verò maximè nunc, ut eum vitæ statum eligam, per quem æternùm bene sit animæ meæ!

Mors deliberanti det Consilium.

Qui est homo, qui vivet, & non videbit mortem? Psal. 88.

1. **O**Mnes morimur, & quasi aquæ dilabimur. 2. Reg. 14. Certitudinem